

Arrest

nr. 219 601 van 9 april 2019
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. SWELDENS
Lange Elzenstraat 44
2018 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging, thans de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 10 december 2018 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 4 december 2018 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies).

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op het arrest nr. 213 781 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 12 december 2018 waarbij de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 4 december 2018 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten en tot terugleiding naar de grens wordt bevolen en de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid voor het overige wordt verworpen.

Gelet op de vraag tot horen van 7 januari 2019.

Gelet op de beschikking van 12 februari 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 maart 2019.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. HAYARPI, die *loco* advocaat L. SWELDENS verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat B. HEIRMAN, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De bestreden bestuurshandeling betreft de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 4 december 2018 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies).

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Aangaande de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten en tot terugleiding naar de grens

Artikel 39/82, §5 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) luidt als volgt:

“De Raad kan, volgens een versnelde rechtspleging vastgesteld door de Koning, de akte nietig verklaren waarvan de schorsing gevorderd wordt, indien de tegenpartij binnen acht dagen te rekenen van de kennisgeving van de uitspraak waarbij de schorsing bevolen wordt, geen verzoek tot voortzetting van de rechtspleging heeft ingediend.”

Artikel 39, §1, eerste lid van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: het koninklijk besluit van 21 december 2006) luidt als volgt:

“Wanneer naar aanleiding van een arrest waarbij een schorsing is bevolen, de verwerende partij niet binnen de in artikel 39/82, § 5, van de wet van 15 december 1980 gestelde termijn bij een ter post aangetekende brief of per bode tegen ontvangstbewijs een verzoek tot voortzetting van de procedure indient, stelt de griffie de partijen ervan in kennis dat de Raad uitspraak zal doen over de nietigverklaring van de handeling waarvan de schorsing is bevolen. Na de kennisgeving beschikken de partijen over een termijn van acht dagen waarbinnen ze kunnen vragen om te worden gehoord.”

Bij arrest nr. 213 781 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) van 12 december 2018 werd de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing bevolen.

Uit het rechtsplegingsdossier blijkt dat de brief, waarbij voormeld arrest aan de verwerende partij werd betekend en de verwerende partij in kennis werd gesteld van de mogelijkheid een verzoek tot voortzetting van de procedure in te dienen, op 14 december 2018 per bode werd verstuurd naar de gekozen woonplaats, namelijk Dienst Vreemdelingenzaken, Pachecolaan 44, 1000 BRUSSEL. *In casu* was de laatste nuttige dag voor het indienen van een verzoek tot voortzetting van de procedure 24 december 2018. De Raad stelt vast dat de verwerende partij binnen de in artikel 39/82, §5 van de vreemdelingenwet bepaalde termijn geen verzoek tot voortzetting van de procedure heeft ingediend.

Uit het rechtsplegingsdossier blijkt dat de brief, waarbij de partijen in kennis werden gesteld van het feit dat de Raad uitspraak zal doen over de nietigverklaring van de bestreden beslissing, tenzij een van de partijen binnen een termijn van acht dagen vraagt te worden gehoord, op 28 december 2018 aangetekend werd verstuurd naar de gekozen woonplaats, namelijk ten kantore van advocaat L. SWELDENS, Brederodestraat 195/5, 2018 ANTWERPEN. Dit is de gekozen woonplaats zoals opgegeven in het verzoekschrift. Naar analogie met het bepaalde in artikel 39/57, §2, 2° van de vreemdelingenwet wordt de verzoekende partij geacht deze aangetekende brief ten laatste op 3 januari 2019 te hebben ontvangen, dag vanaf dewelke de in artikel 39, §1, eerste lid van het koninklijk besluit van 21 december 2006 bepaalde termijn van acht dagen begint te lopen. *In casu* was de laatste nuttige dag voor het indienen van een vraag tot horen 10 januari 2019. De Raad stelt vast dat de verzoekende partij op 7 januari 2019 heeft gevraagd te worden gehoord, *i.e.* binnen de in voornoemd artikel bepaalde termijn.

Uit de samenlezing van artikel 39/82, §5 van de vreemdelingenwet en van artikel 39, §1, eerste lid van het koninklijk besluit van 21 december 2006 blijkt dat de Raad de bestreden beslissing nietig kan verklaren indien de verwerende partij geen verzoek tot voortzetting van de procedure heeft ingediend. Te dezen heeft de verwerende partij geen verzoek tot voortzetting van de procedure ingediend; zij heeft evenmin gevraagd te worden gehoord. De Raad ziet dan ook niet in welk belang de verzoekende partij

heeft bij het indienen van een vraag tot horen. Ter terechtzitting stelt de verzoekende partij dat zij “geen probleem [heeft] met de vernietiging” en dat “aangezien de beslissing vernietigd wordt, zij geen eis meer heeft” en brengt zodoende geen elementen aan die zich verzetten tegen deze vaststellingen.

Overeenkomstig artikel 39/82, §5 van de vreemdelingenwet verklaart de Raad de bestreden beslissingen nietig.

2.2. Aangaande de beslissing tot vasthouding met het oog op verwijdering

Artikel 71, eerste lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De vreemdeling die het voorwerp is van een maatregel van vrijheidsberoving genomen met toepassing van de artikelen 7, 8bis, §4, 25, 27, 29, tweede lid, 51/5, §1, tweede lid, en §3, vierde lid, 52/4, vierde lid, 54, 57/32, §2, tweede lid, en 74/6 kan tegen die maatregel beroep instellen door een verzoekschrift neer te leggen bij de raadkamer van de correctionele rechtbank van zijn verblijfplaats in het Rijk of van de plaats waar hij werd aangetroffen.”

Bij lezing van voormeld artikel blijkt dat een vreemdeling tegen de beslissing tot vasthouding met het oog op verwijdering slechts beroep kan instellen bij de raadkamer van de correctionele rechtbank van zijn verblijfplaats in het Rijk of van de plaats waar hij werd aangetroffen (RvS 1 december 2006, nr. 165.470; RvS 1 december 2006, nr. 165.469; RvS 4 juni 2002, nr. 107.338; RvS 12 januari 2001, nr. 92.181). De Raad heeft derhalve, nu de wetgever deze bevoegdheid uitdrukkelijk aan een ander rechtscollege heeft toevertrouwd, geen rechtsmacht om te onderzoeken of de bestreden beslissing in overeenstemming is met de wet.

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 4 december 2018 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten en tot terugleiding naar de grens worden vernietigd.

Artikel 2

Het beroep tot nietigverklaring wordt voor het overige verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen april tweeduizend negentien door:

mevr. J. CAMU,

kamervoorzitter,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. CAMU